

**TUOTETURVALLISUUS-
VALVONNAN
VALTAKUNNALLINEN
VALVONTAOHJELMA
VUOSILLE 2008-2010**

Kuluttajaviraston julkaisusarja 9/2007

ISSN 0788- 544X
ISSN 1796-0118
ISBN 951- 681-134-8 (nid.)
ISBN 951- 681-135-5 (PDF)

21.11.2007

Säädösperuste:

- laki kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta (75/2004) 14 §
- valtioneuvoston asetus ympäristöterveydenhuollon valtakunnallisista valvontaohjelmista (664/2006)

Kohderyhmä:

- kuntien tuoteturvallisuusvalvonnasta vastaavat viranomaiset ja viranhaltijat
- lääninhallitukset

TUOTETURVALLISUUSVALVONNAN VALTAKUNNALLINEN VALVONTAOHJELMA VUOSILLE 2008 - 2010

Kuluttajavirasto antaa tuoteturvallisuusvalvonnan valtakunnallisen valvontaohjelman vuosille 2008 - 2010. Valvontaohjelman antamisesta säädetään kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain (ns. KuTuL, 75/2004) 14 §:ssä ja valtioneuvoston asetuksessa ympäristöterveydenhuollon valtakunnallisista valvontaohjelmista (ns. valvontaohjelma-asetus, 664/2006).

Edellä mainittujen säädösten lisäksi tuoteturvallisuusvalvonnan valtakunnallinen valvontaohjelma perustuu Elintarviketurvallisuusvirasto Eviran, Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen (STTV) ja Kuluttajaviraston yhdessä laatimaan ympäristöterveydenhuollon yhteiseen valtakunnalliseen valvontaohjelmaan vuosille 2008 - 2010.

Tuoteturvallisuusvalvonnan valtakunnallinen valvontaohjelma ohjaa **kuntien** tuoteturvallisuusvalvontaa. Ohjelmassa on yksilöity myös niitä kuntien tehtäviä, jotka toteutetaan lääninhallituksen ohjauksessa.

Merkittävä uudistus valvontaohjelmassa on ohjeistus sellaisten palveluntarjoajien valvontaan, joilla on useita samantyyppisiä kohteita, esim. kunnan leikkikenttien tai uimarantojen ylläpitäjä. Tavoitteena on mm. siirtää tarkastusten painopistettä pois yksittäisten laitteiden teknisten ominaisuuksien mittaamisesta kohti kokonaisvaltaisempaa asiakasturvallisuuden edistämistä.

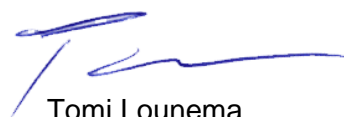
Kuntien tulee laatia kunnan ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelman tuoteturvallisuusvalvontaa käsittelevä osuus tuoteturvallisuusvalvonnan valtakunnallisen valvontaohjelman mukaisesti (KuTuL 15 § ja Valtioneuvoston asetus kunnan ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelmasta, 665/2006).

Ylijohtaja

Marita Wilska

Johtaja

Tomi Lounema

SISÄLLYSLUETTELO

1 Yleistä.....	3
1.1 Valvontaviranomaiset ja viranomaisohjaus	3
1.2 Valvontaohjelman asema ja valvontaohjelman toteutumisen arviointi	4
1.3 Tuoteturvallisuusvalvonnan työnjako	4
1.4 Ohjelman julkaisu ja tiedotus	5
2 Vuosien 2008 - 2010 erityiset teema-alueet tuoteturvallisuusvalvonnassa.....	6
2.1 Teema-alue: Valvonnallisen otteen tehostaminen	6
2.2 Teema-alue: Tuoteturvallisuusvalvonnan resurssien varmistaminen.....	7
2.3 Muut huomioon otettavat asiat.....	7
3 Erityistä huomioon otettavaa valvonnassa silloin, kun samalla toiminnan- harjoittajalla on ylläpidettävänä useita samantyyppisiä kohteita.....	8
3.1 Kohteen kokonaisturvallisuus tarkastusten painopisteeksi	8
3.2 Yksittäisten tarkastusten tulosten hyödyntäminen muissakin saman ylläpitäjän kohteissa.....	9
3.3 Laitteiden turvallisuuden varmistaminen jo etukäteen ennen niiden hankintaa...9	
3.4 Omavalvonnan merkitys	10
3.5 Yhteenveto ja toimenpiteet kunnissa	10
4 Tarkastus tuoteturvallisuusvalvonnassa	11
5 Valvontakohteiden riskinarviointi ja tarkastustiheydet sekä tarkastusten vaatima aika..	12
6 Valvontaprojektien ohjaus ja näytteenotto	13
7 Valvontasuunnitelman toteutumisen arviointi ja sen raportointi sekä valvontasuunnitelman ja toteutumisen arvioinnin aikataulut	14
8 Koulutukset ja henkilöstö	15
8.1 Koulutukset	15
8.2 Henkilöstö	15
LIITE 1: Tuoteturvallisuusvalvonnan painopistealueiden kohteiden valvonta	16
LIITE 2: Tuoteturvallisuusvalvonnan valvontaprojektit vuonna 2008	17

TUOTETURVALLISUUSVALVONNAN VALTAKUNNALLINEN VALVONTAOHJELMA VUOSILLE 2008 - 2010

1 YLEISTÄ

Kuluttajavirasto antaa tuoteturvallisuusvalvonnan valtakunnallisen valvontaohjelman vuosille 2008 - 2010. Valvontaohjelman antamisesta säädetään kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain (ns. KuTuL, 75/2004) 14 §:ssä ja valtioneuvoston asetuksessa ympäristöterveydenhuollon valtakunnallisista valvontaohjelmista (ns. valvontaohjelma-asetus, 664/2006).

Edellä mainittujen säädösten lisäksi tuoteturvallisuusvalvonnan valtakunnallinen valvontaohjelma perustuu Elintarviketurvallisuusvirasto Eviran, Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen (STTV) ja Kuluttajaviraston yhdessä laatimaan ympäristöterveydenhuollon yhteiseen valtakunnalliseen valvontaohjelmaan vuosille 2008 - 2010.

1.1 Valvontaviranomaiset ja viranomaisohjaus

KuTuL:ssa on lueteltu tuoteturvallisuusvalvonnan valvontaviranomaiset ja niiden tehtävät (KuTuL 8 – 11 §). Valvontaviranomaisia ovat Kuluttajavirasto, tullilaitos, lääninhallitukset ja kunnat.

Tuoteturvallisuusvalvonnan valtakunnallinen valvontaohjelma ohjaa **kuntien** tuoteturvallisuusvalvontaa. Ohjelmassa on yksilöity myös niitä tehtäviä, jotka toteutetaan lääninhallituksen ohjauksessa. Kunnat suunnittelevat alueellaan toteutettavan tuoteturvallisuusvalvonnan kunnan ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelmassa. Kunta voi laatia valvontasuunnitelman joko vuodeksi kerrallaan tai monivuotisena. Useammaksi vuodeksikin laadittu valvontasuunnitelma tarkistetaan ja päivitetään vuosittain. Kuluttajavirasto suosittelee, että myös tämä tarkistettu ja päivitetty valvontasuunnitelma hyväksytään vuosittain lautakunnassa, jotta myös poliittiset päätöksentekijät pysyvät ajan tasalla tuoteturvallisuusvalvonnan tehtävistä, projekteista ja resursseista. Toteutumisen arviointi tulee tehdä valvontasuunnitelmalle joka vuosi (Valtioneuvoston asetus kunnan ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelmasta, 665/2006, ns. valvontasuunnitelma-asetus, 8 §).

Kuntien tulee laatia kunnan ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelman tuoteturvallisuusvalvontaa käsittelevä osuus tuoteturvallisuusvalvonnan valtakunnallisen valvontaohjelman mukaisesti (KuTuL 15 § ja valvontasuunnitelma-asetus). Valvontasuunnitelman laatimista ohjaa myös Kuluttajaviraston julkaisu

Kuluttajaviraston ohjeet kunnan tuoteturvallisuusvalvonnan valvontasuunnitelman laatimiseksi (Kuluttajaviraston julkaisusarja 9/2004).

Kuluttajaviraston tuoteturvallisuusvalvonta suunnitellaan Kuluttajaviraston toiminta- ja taloussuunnitelmassa (TTS) ja tarkemmin tuoteturvallisuusvalvontaryhmän toimintasuunnitelmassa. Kuluttajaviraston valvonnan suuntaviivat tulevat valtion talousarviosta (budjettikirja) sekä kauppa- ja teollisuusministeriön ja Kuluttajaviraston välisestä tulossopimuksesta.

Tullin suorittama tuoteturvallisuusvalvonta suunnitellaan tullilaitoksen elintarvike- ja kulutustavaravalvontasuunnitelmassa. **Lääninhallitusten** tuoteturvallisuusvalvontaa ohjaa Kuluttajaviraston kanssa tehtävä tulossopimus.

1.2 Valvontaohjelman asema ja valvontaohjelman toteutumisen arviointi

Laissa on määritelty kuntien tehtäväksi valvoa alueellaan KuTuL:n ja sen nojalla annettujen säännösten, määräysten ja päätösten noudattamista (KuTuL 11 §). Kuluttajaviraston tehtäviin lukeutuu valvonnan suunnittelu, ohjaus ja kehittäminen (KuTuL 8 §). Koska KuTuL ei sisällä yksityiskohtaisia määräyksiä valvonnan toteuttamisesta, toimitaan kunnissa ympäristöterveydenhuollon yhteisen ja tuoteturvallisuusvalvonnan valtakunnallisen valvontaohjelman perusteella. Paikalliset erityispiirteet vaikuttavat riskinarvioinnin kautta kussakin kunnassa toteutettavaan valvontaan.

Tätä toimialakohtaista valvontaohjelmaa laadittaessa on kuultu kuntia ja lääninhallituksia (valvontaohjelma-asetus 4 §) sekä ympäristöterveydenhuoltoa ohjaavia ministeriöitä ja keskusvirastoja. Lausuntopyyntö lähetettiin postitse ao. ministeriöihin, keskusvirastoihin, Suomen Kuntaliittoon ja kolmelle alan yhdistykselle. Laajin jakelu lausuntopyynnöllä oli tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranetin kautta. Lausuntokierroksen alkamisesta ja ekstranetistä löytyvästä lausuntopyynnöstä ja valvontaohjelmaluonnoksesta tiedotettiin kuntiin ja lääninhallituksiin sähköpostiviestillä. Valvontaohjelmasta annettiin yhteensä 21 lausuntoa, joissa annetut kehitysehdotukset on otettu huomioon ohjelman viimeistelyssä. Osa lausunnoista liittyy myös valvontakriteeristön päivitystarpeisiin ja muihin valvontaohjelmaa sivuaviin asioihin, joten näiltä osin lausunnot tullaan ottamaan huomioon toisissa yhteyksissä.

Tämän valvontaohjelman toteutumista tullaan arvioimaan siitä annetun palautteen avulla, ja seuraamalla, kuinka valvontaohjelmaan sisältyvät tavoitteet (luvut 2-3) tuoteturvallisuusvalvonnan kehittämiseksi toteutuvat. Tietoja valvontaohjelman arvioimiseksi saadaan kuntien vuosittain tekemästä tietojenkeruusta sekä kuntien valvontasuunnitelmista ja niiden toteutumisen arvioinneista.

1.3 Tuoteturvallisuusvalvonnan työnjako

Tuoteturvallisuusvalvonnassa sovellettavan työnjaon mukaisesti kunnat suorittavat alueellaan pääsääntöisesti **kuluttajapalveluiden** turvallisuuden valvontaa. Tämä sisältää säännöllistä ja riskin arvioinnin perusteella tapahtuvaa alueella sijaitsevien kuluttajapalvelukohteiden valvontakriteeristön mukaista valvontaa, valvontaprojekteihin osallistumista ja ilmoitusten käsittelyä sekä muuta valvontaa tukevaa työtä. **Kulutustavaroiden** turvallisuuden valvontaa

suoritetaan pääosin Kuluttajaviraston toimesta. Kuntatasolla on kuitenkin tarkoituksenmukaista valvoa kosmetiikan, lelujen ja kynttilätuotteiden paikallista valmistusta. Kuluttajavirasto voi pyytää apua kunnista esimerkiksi näytteenottoon ja myynnistä poistettujen tavaroiden jälkivalvontaan.

Työnjaon tausta on hyvin käytännönläheinen – kulutustavarat ovat Suomessa pääosin valtakunnallisessa levityksessä, joten niiden valvonta onnistuu parhaiten Kuluttajavirastolta, jolla on toimivalta koko Suomen alueella. Kunnilla on toimivalta omalla alueellaan, ja myös paras paikallistason tuntemus alueen toiminnanharjoittajiin. Kuluttajavirastolle saattaa siirtyä käsiteltäväksi paikallisiin toiminnanharjoittajiin liittyviä tapauksia silloin, kun ne ovat ennakkotapausten tyyliisiä ja niiden perusteella laaditaan valvontakäytäntö muille vastaaville tilanteille. Kuluttajavirasto antaa myös asiantuntijalausunnot vakaviin onnettomuuksiin johtaneista kuluttajapalveluista.

Kuluttajavirasto suunnittelee ja ohjaa valvontaa valtakunnallisesti ja järjestää koulutusta alue- ja paikallishallinnon tuoteturvallisuusvalvojille sekä vastaa kansainvälisestä yhteistyöstä. Lääninhallitukset ohjaavat kuntien suorittamaa valvontaa alueellaan ja antavat koulutusta liittyen järjestämiinsä valvontaprojekteihin, jotka sovitaan vuosittaisessa tulossopimuksessa Kuluttajaviraston kanssa. Lääninhallitusten tehtäviin sisältyy myös muita tulossopimuksessa eriteltyjä tehtäviä.

Sekä kunnat että lääninhallitukset seuraavat alueellaan tuoteturvallisuuslainsäädännön soveltamisalaan liittyvää kehitystä (uudet tavarat ja palvelut sekä toiminnanharjoittajat) ja tapahtuneita onnettomuuksia mm. tiedotusvälineistä. Tarvittaessa näissä tapauksissa aloitetaan valvontatoimet.

Tullilaitos valvoo pistokokeenomaisesti Euroopan talousalueen (ETA) ulkopuolelta, ns. kolmansista maista tuotavien kulutustavaroiden turvallisuutta. Tullilaitos ja Kuluttajavirasto toimivat tiiviissä yhteistyössä.

1.4 Ohjelman julkaisu ja tiedotus

Tuoteturvallisuusvalvonnan valtakunnallinen valvontaohjelma julkaistaan sekä Kuluttajaviraston julkaisusarjassa että sähköisenä Kuluttajaviraston internet-sivuilla. Sähköiseen versioon on pääsy myös tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranetin kautta. Ekstranet on viranomaiskäyttöön tarkoitettu tuoteturvallisuusvalvonnan ”työkalupakki”, jota käyttävät kuntien terveystarkastajat sekä lääninhallitukset ja tuoteturvallisuusvalvonnan yhteistyöviranomaiset. Sähköisessä versiossa valvontaohjelmaan sisältyvät viittaukset toisiin julkaisuihin toimivat suoraan linkkien kautta. Vuotta 2008 koskevat tiedot ovat valvontaohjelman liitteissä. Vuosien 2009 ja 2010 osalta vastaavat tiedot tulevat löytymään ekstranetistä. Ekstranet on myös muutoin tärkeä tiedotuskanava ajankohtaisissa asioissa ja valvontaan liittyvässä ohjeistuksessa.

Kuluttajavirasto toimittaa ajankohtaista tietoa kuntiin myös tuoteturvallisuusvalvonnan ajankohtaiskirjeellä ja sähköpostilla. Tiedonkulun varmistamiseksi on tarkoituksenmukaista, että tuoteturvallisuusvalvonnasta vastaavien viranhaltijoiden ajantasaiset osoitetiedot on ilmoitettu Kuluttajavirastoon. Käytän-

nölliseksi on osoittautunut myös yhteinen sähköpostiosoite kunnan ympäristöterveydenhuollolle, esim. terveysvalvonta@kunta.fi, jotta kiireellisten viestien välittyminen valvontayksikölle on varmistettu myös viranhaltijoiden loma-aikoina.

2 VUOSIEN 2008 - 2010 ERITYISET TEEMA-ALUEET TUOTETURVALLISUUS-VALVONNASSA

Vuosina 2008 – 2010 tuoteturvallisuusvalvonnassa on kaksi erityistä teema-alueita:

- 1) valvonnallisen otteen tehostaminen
- 2) tuoteturvallisuusvalvonnan resurssien varmistaminen.

Nämä kaksi teema-alueita tulee ottaa huomioon suunniteltaessa paikallista valvontaa valvontayksiköissä, ja niiden toteuttamistavat kirjataan myös valvontasuunnitelmaan. Teemat otetaan huomioon myös Kuluttajaviraston ja lääninhallitusten välisissä tulossopimuksissa.

2.1 Teema-alue: Valvonnallisen otteen tehostaminen

Vuosina 2008 – 2010 alue- ja paikallishallinnon tuoteturvallisuusvalvonnassa jatketaan vuonna 2007 aloitetun erityisen teema-alueen toteuttamista. Tämä teema on **valvonnallisen otteen tehostaminen**:

- palveluiden turvallisuuteen liittyvät valvontatapaukset pyritään hoitamaan paikallisesti
- valvontakeinojen osaava ja tarkoituksenmukainen käyttö
- korostetaan jälkivalvonnan merkitystä.

Tavoitteisiin pyritään hallitsemalla valvontaprosessin eteneminen tarkastuskertomuksen laadinnasta tarvittaessa aina elinkeinonharjoittajalle tai muulle palvelun tarjoajalle (toiminnanharjoittajalle) annettavaan kieltoon saakka. Toiminnanharjoittajalta edellytetyjen toimenpiteiden jälkivalvonta kuuluu aina myös osaksi prosessia. Valvontaprosessi on esitelty tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranetissä (Työohjeet → Valvonnan peruseriaatteen → Valvontamennettelyt kuluttajapalveluiden turvallisuuden valvonnassa).

Valvontaprosessiin liittyviä ohjeita ja malliasiakirjoja löytyy tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranetistä Työohjeet -sivulta.

2.2 Teema-alue: Tuoteturvallisuusvalvonnan resurssien varmistaminen

Uusi teema-alue vuosille 2008 – 2010 on **tuoteturvallisuusvalvonnan resurssien varmistaminen**. Tuoteturvallisuusvalvonnan resurssien varmistamisella pyritään siihen, että valvontayksiköissä on tuoteturvallisuusvalvontaan erikoistuneita viranhaltijoita, joiden työtehtävät koostuvat suurimmaksi osaksi tai ainakin merkittävässä määrin tuoteturvallisuusvalvonnan tehtävistä. Erikoistuminen nähdään viranhaltijoiden motivaation ja valvonnan tehokkuuden kannalta tavoitteellisena tilana. Jokaisessa valvontayksikössä tulisi olla vähintään yksi tuoteturvallisuusvalvontaan erikoistunut viranhaltija ja hänelle osaava varahenkilö.

Tuoteturvallisuusvalvonnan resurssien varmistaminen tulee erityisesti muistaa ympäristöterveydenhuollon yhteistoiminta-alueita muodostettaessa, sillä uusissa organisaatioissa on hyvät mahdollisuudet kehittää tuoteturvallisuusvalvonnan määrää ja laatua. Kuluttajavirasto pyrkii ottamaan huomioon tuoteturvallisuusvalvontaan erikoistuneet viranhaltijat tukemalla viranhaltijoiden ammatillista kehittymistä järjestämällä tulevaisuudessa erikoistuneempaa ja yksilöllisemmin suunniteltua koulutusta ja edelleen lisäämällä vuorovaikutusta ja tiedonvaihtoa Kuluttajaviraston ja kunnan viranhaltijoiden välillä.

Resurssien varmistamiseen liittyy myös valvonnan maksullisuus. Valvontayksiköissä tulee varmistua siitä, että edellytykset periä maksuja suunnitelmallisesta valvonnasta on olemassa, ja että maksut tosiasiallisesti peritään. Suunnitelmalliseen valvontaan sisältyvät myös valvontaprojektit silloin, kun niihin osallistuminen on kunnan valvontasuunnitelmassa etukäteen otettu huomioon.

2.3 Muut huomioon otettavat asiat

Valvontayksiköissä tulee kiinnittää erityistä huomiota myös erityistilannevalmiuksiin (toimintatavat esim. kunnan alueella tapahtuneen, kuluttajapalvelun suorittamiseen liittyvän vakavan onnettomuuden yhteydessä) ja kiellon määräämiseen liittyvän (KuTuL 23 ja 24 §) toimivallan siirtämiseen viranhaltijalle niissä valvontayksiköissä, joissa toimivallan siirtoa ei ole vielä toteutettu. Ainoastaan viranhaltijalle siirretty toimivalta mahdollistaa nopean toiminnan niissä tilanteissa, joissa kuluttajia uhkaavat vaarat on pyrittävä poistamaan ensi tilassa.

Tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranetissä on Työohjeet -sivulla malliasiakirjoja, mm. malli KuTuL 23 ja 24 §:ssä säädettyjen kieltojen määräämiseen liittyvän toimivallan siirron toteuttamiseen.

Erityistilannevalmiuden edellyttämät toimenpiteet valvontayksiköille löytyvät Kuluttajaviraston julkaisusta

Erityistilanteet kunnan tuoteturvallisuusvalvonnassa (Kuluttajaviraston julkaisusarja 1/2006).

3 ERITYISTÄ HUOMIOON OTETTAVAA VALVONNASSA SILLOIN, KUN SAMALLA TOIMINNAN-HARJOITAJALLA ON YLLÄPIDETTÄVÄNÄÄN USEITA SAMANTYYPPIÄ KOHTEITA

Tuoteturvallisuusvalvonnassa on tilanteita, joissa samalla toiminnanharjoittajalla on ylläpidettävänä useita samantyyppisiä tai –luonteisia kohteita. Tällöin on tarpeen tuntea tilanteeseen liittyvät erityispiirteet ja osata toimia tilanteeseen nähden tarkoituksenmukaisella tavalla. Tilanteen luomat mahdollisuudet tuoteturvallisuusvalvonnan tarkoituksenmukaiseksi ja tehokkaaksi toteuttamiseksi tulee hyödyntää.

Tyypillisesti kyseeseen tulevat sellaiset kohdetyypit, jotka ovat keskenään melko samantyyppisiä (samanlaiset riskit) ja joita yhdellä vastuutaholla on ylläpidettävänä lukuisia. Tällaisia kohteita ovat monet kuntien ylläpitämät kulluttajapalvelut, esimerkiksi leikkikentät, päiväkodit, urheilupaikat ja uimarannat, joita kaikkia on lukumääräisesti paljon. Esimerkiksi leikkikenttiä on tuoteturvallisuusvalvonnan tietojenkeruun mukaan maassamme yli 11 000 kpl ja uimarantoja yli 3 000 kpl. Monet tällaisista kohdetyypeistä ovat myös tuoteturvallisuusvalvonnan painopistealueita.

3.1 Kohteen kokonaisturvallisuus tarkastusten painopisteeksi

Haasteen viranomaisvalvonnalle muodostaa mm. se että valvottavia kohteita on valtavan paljon. Tästä seuraa, että valvontaviranomaisten resurssit eivät millään riitä kattavaan perinteisen mallin mukaiseen valvontaan, jossa painottuu laitteiden hyvinkin yksityiskohtainen tarkastaminen. Tällainen tarkastustoiminta ei välttämättä ole tarkoituksenmukaistakaan. Laitteisiin ja teknisiin ratkaisuihin liittyvät turvallisuusseikat ovat toki tärkeitä, mutta merkittävässä asemassa on kohteen kokonaisturvallisuus. Tämä tarkoittaa mm. toiminnanharjoittajan tekemää turvallisuussuunnittelua, henkilökunnan turvallisuus- ja hätätilanneosaamista ja koulutusta, kohteen kunnossapidon järjestelyjä ja suunnitelmallisuutta, tietojen antamista käyttäjille sekä ilkeivallan torjuntaa. Myös tuoteturvallisuusvalvonnassa voidaan käyttää termiä omavalvonta kuvaamaan edellä mainittuja turvallisuustoimia, joilla toiminnanharjoittaja toteuttaa KuTuL 3 §:n mukaista huolellisuusvelvoitettaan. Esimerkiksi leikkikentällä kokonaisturvallisuuden kannalta merkittäviä asioita voivat olla alueen aitaaminen, lapsiturvallinen portti, leikkikentän tietotaulu, riittävän usein toistuvat huolto- ja siivouskäynnit sekä leikkivälineiden turvallinen sijoittelu.

Tulevaisuudessa onkin valvontaa kehitettävä siten, että painopistettä siirretään olemassa olevien laitteiden teknisten ominaisuuksien mittaamisesta kokonaisvaltaisempaan turvallisuuden tarkastelemiseen ja edistämiseen.

Tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranetissä olevat laitekohtaiset tarkastuslistat ovat käyttökelpoisia työkaluja tarkasteltaessa yksittäisen laitteen vaatimustenmukaisuutta tai turvallisuutta. Tarkastuksia tehtäessä tulisi kuitenkin muistaa tarkastella kohdetta (esim. kuntosalia tai leikkikenttää) edellä kuvatusti riskinarvioinnin perusteella kokonaisuutena (palveluna) ja kiinnittää huomiota yksittäisten laitteiden vaatimustenmukaisuuden selvittämisen lisäksi myös edellä

mainittuihin seikkoihin (kunnossapidon järjestelyt, vastuuhenkilöt jne.). Monet tarkastuslistat tukevatkin jo tätä ajattelua (mm. uimarantojen tarkastuslista).

3.2 Yksittäisten tarkastusten tulosten hyödyntäminen muissakin saman ylläpitäjän kohteissa

On tärkeää, että valvontakohteiden ylläpitäjät saadaan kantamaan heille KuTuL:ssa asetettu vastuu kaikkien ylläpitämiensä kohteiden osalta. Tässä voidaan hyödyntää kohteiden samankaltaisuutta. Laadukkaissa ja riskinarviointiin perustuvissa viranomastarkastuksissa tulevat esiin ”esimerkinomaisesti” ne turvallisuuspuutteet, jotka mahdollisesti liittyvät useampiin tai kaikkiin saman kohdetyypin kohteisiin, jollei vastuutaho ole niitä omavalvonnassaan havainnut ja ryhtynyt tarvittaviin toimenpiteisiin.

Onkin tarkoituksenmukaista, että valvonnassa saatuja havaintoja yksittäisten kohteiden turvallisuudesta ja esim. ylläpitäjän turvallisuussuunnittelusta ja -johtamisesta käytetään hyödyksi laajemminkin, ja ylläpitäjää ohjataan huomiomaan asiat muissakin ylläpidettävissä kohteissa.

3.3 Laitteiden turvallisuuden varmistaminen jo etukäteen ennen niiden hankintaa

Yhteistyössä kohteiden ylläpitäjien kanssa tulee opastaa ja motivoida nämä kantamaan KuTuL:ssa heille asetettu vastuu ja ottamaan turvallisuusnäkökohdat erityisen huolellisesti huomioon hankittaessa uusia laitteita ja suunniteltaessa tai rakennettaessa uusia taikka peruskunnostettaessa olemassa olevia kohteita.

Uusien hankittavien laitteiden osalta vaarat on helpointa välttää hankkimalla vain määräysten tai standardien vaatimukset täyttäviä laitteita, käyttämällä määräysten tai standardien mukaisia ratkaisuita sekä asentamalla laitteet ammattitaitoisesti. Kokonaan uusien suunniteltavien ja rakennettavien kohteiden osalta tulee ottaa huomioon myös kohteen sijaintiin liittyvät turvallisuusnäkökohdat (esim. vilkkaat liikenneväylät ja vesistöt). Tämä on tärkeää saattaa (mm. kunnissa) kohteita suunnittelevien, tilaavien sekä laitteita (esim. leikkikenttävälineitä ja kuntosalilaitteita) hankkivien tahojen tietoon.

Näin vältetään se varsin epätarkoituksenmukainen tilanne, jossa valvontaviranomainen saapuu paikalle vasta, kun esim. uudet leikkikenttävälineet tai kuntosalilaitteet on asennettu ja tarkastaa laitteiden turvallisuuden laite laitteelta, mahdollisesti vielä useilla eri leikkikentillä / kuntosaleilla. Tällöin voi ilmetä, että laitteet eivät välttämättä hankintahetkelläkään täyttäneet turvallisuusvaatimuksia tai että sinänsä rakenteellisesti asianmukaiset laitteet on asennettu siten, että ne aiheuttavat käyttäjilleen vaaraa. Tässä vaiheessa tilanteen korjaaminen on hankalaa ja kallista. Ongelmat olisivat olleet kokonaisvaltaisesti estettävissä, jos laitteita hankkivat sekä suunnittelusta ja ylläpidosta vastaavat tahot olisivat olleet tietoisia tuoteturvallisuuslainsäädännön vaatimuksista ja sitoutuneet turvallisuushakuiseen toimintaan. Tämä ei monestikaan aiheuta edes lisäkustannuksia tai -vaivaa, kunhan asiat vain tehdään oikein ja oikea-aikaisesti.

Edellä kuvatun kaltaista yhteistyötä vastuutahojen kanssa on kokeiltu hyvällä menestyksellä leikkikenttien turvallisuuden valvonnassa erityisesti Länsi-Suomen läänin alueella.

3.4 Omavalvonnan merkitys

Yhteistyö vastuutahojen kanssa ja vastuutahon järjestämä omavalvonta ei poista tarvetta viranomaisvalvonnalle, mutta hyvin toimiessaan se vähentää viranomaisvalvonnan tarvetta ja antaa mahdollisuuden suunnata rajallisia viranomaisresursseja sinne, missä tarve näyttää riskinarvioinnin perusteella suurimmalta. Tehokas ja uskottava viranomaisvalvonta tarkastuksineen ja tarvittaessa hallinnollisten pakkokeinojen käyttäminen vaarojen poistamiseksi ovat keskeisessä asemassa kuluttajien turvallisuutta varmistettaessa. Tässäkin on vielä harjoittelemista tuoteturvallisuusvalvonnan alalla.

3.5 Yhteenveto ja toimenpiteet kunnissa

Yhteenvetona voidaan todeta, että valvontaa kehitetään seuraavin keinoin:

- 1) Tarkastuksissa painopistettä siirretään pois yksittäisten laitteiden teknisten ominaisuuksien mittaamisesta kohti kokonaisvaltaisempaa asiakasturvallisuuden edistämistä kohteessa.
- 2) Ohjataan valvontakohteiden ylläpitäjät kantamaan KuTuL:ssa heille asetettu vastuu käyttäjien turvallisuudesta kaikkien ylläpitämiensä kohteiden osalta. Laadukkaissa ja riskinarviointiin perustuvissa viranomaistarkastuksissa esiin nousevat ”esimerkinomaisesti” ne turvallisuuspuutteet, jotka mahdollisesti liittyvät useampiin tai kaikkiin saman kohdetyypin kohteisiin, ja näitä tietoja hyödynnetään muidenkin kohteiden ”hyväksi”.
- 3) Pyritään vaikuttamaan jo etukäteen laitteiden turvallisuuteen ohjaamalla ylläpitäjät ottamaan turvallisuusnäkökohdat erityisen huolellisesti huomioon hankittaessa uusia laitteita ja suunniteltaessa / rakennettaessa uusia tai kunnostettaessa olemassa olevia kohteita.
- 4) Vaikka yhteistyö vastuutahojen kanssa sekä näiden omavalvonta ovat tärkeitä, ne eivät poista tarvetta uskottavalle viranomaisvalvonnalle (tarkastukset ja tarvittaessa valvontakeinojen tehokas käyttö).

Nämä periaatteet tulee ottaa huomioon valvontayksiköissä tuoteturvallisuusvalvontaa suunniteltaessa. Kunnan valvontasuunnitelmaan tuleekin kirjata, miten tämä paikallisesti toteutetaan.

4 TARKASTUS TUOTETURVALLISUUSVALVONNASSA

Tuoteturvallisuusvalvonnassa voimassa olevan työnjaon (luku 1.3) mukaisesti paikallistasolla tehtävä valvonta kohdistuu pääasiassa paikallisten kuluttajapalveluiden tarjoajiin sekä kosmetiikan, lelujen ja kynttilätuotteiden paikallisiin valmistajiin. Kuluttajapalveluista valvonta kohdistuu erityisesti nk. painopistealueiden kohteiden valvontaan. Painopistealueiden kohteita ovat huvipuistot, kuntosalit, laskettelukeskukset, leikkikentät, skeittauspaikat, ohjelmapalveluyritykset, kiipeilykeskukset / -seinät, ratsastustallit, karting-keskukset, uimahallit ja kylpylät, uimarannat, talviuintipaikat, yleisötilaisuudet sekä tatuointien ja lävistysten tekijät (LIITE 1). Muita kohteita valvotaan mm. ilmoitusten ja valvontayksikössä tapahtuvan riskinarvioinnin perusteella.

Valvontakohteeseen tehtävän tarkastuksen tarkoituksena on saada selville, onko tarjottu palvelu tai tavara kuluttajalle riittävän turvallinen, ja kuinka asiakasturvallisuutta ylläpidetään ja kehitetään. Valvontaviranomaisen tehtävänä ei ole keksiä keinoja palveluun tai tavarahan liittyvien vaarojen poistamiseksi, vaan selvittää se, onko tarkastuksen kohde ylipäätään mahdollista saada riittävän turvalliseksi. Tarvittavat turvallistamiskeinot jäävät toiminnanharjoittajan mietittäväksi. Tarkastuksen määrittelystä on enemmän tietoa Kuluttajaviraston julkaisussa

Kuluttajaviraston ohjeet kunnan tuoteturvallisuusvalvonnan valvontasuunnitelman laatimiseksi (Kuluttajaviraston julkaisusarja 9/2004), sivut 4 – 6.

Tuoteturvallisuusvalvonnan tietojenkeruussa tarkastukseksi lasketaan vain sellainen valvontatoimenpide, josta on laadittu tarkastuskertomus (Hallintolaki, 434/2003, 39 §). Malliasiakirja tarkastuskertomuksen laadintaan käyttöohjeineen löytyy tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranetin Työohjeet -sivulta.

Tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranetissä on Työohjeet -sivulla yleisohje kuluttajapalveluiden turvallisuuden tarkastamisesta. Lisäksi tarkastuksissa hyödynnetään eri palvelukohdetyypeistä annettuja valvontaohjeita, valvontakäytäntöjä ja tarkastuslistoja.

Valvontaohjeet löytyvät Kuluttajaviraston internet-sivuilta www.kuluttajavirasto.fi → Yritykselle → Tavaroiden / palveluiden turvallisuus → Tuoteturvallisuuden valvontaohjeet.

- Laskettelupalvelut 1995, päivitetty 2000 ja 2006
- Karting 1997, päivitetty 2002
- Kosmetiikka 2005
- Uimahallit ja kylpylät 1999, päivitetty 2002
- Kynttilätuotteet 2001, päivitettävänä
- Ohjelmapalvelut 2003
- Ratsastuspalvelut 2004
- Kulutustavaroista ja kuluttajapalveluksista annettavat tiedot 2006.

Tarkastuslistat löytyvät tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranetistä

- talviuintipaikat
- karting
- koskenlaskupalvelut
- kuntosalit
- laskettelupalvelut
- leikkikentät
- maastohiihto
- ohjelmapalvelut
- tivolit ja huvipuistot
- uimahallit ja kylpylät
- uimarannat
- ratsastuspalvelut.

5 VALVONTAKOHTEIDEN RISKINARVIOINTI JA TARKASTUSTIHEYDET SEKÄ TARKASTUSTEN VAATIMA AIKA

Valvontakohteen turvallisuutta tarkastettaessa arvioidaan palveluun liittyvät riskit. Kuluttajavirastossa on tehty alustava kohdetyyppi-kohtainen riskinarviointi, jonka perusteella tuoteturvallisuusvalvonnan painopistealueiden tarkastuskohteille on määritetty keskimääräiset tarkastustiheydet ja tarkastusajat. Valvontayksikössä tehtävän riskinarvioinnin perusteella tarkastustiheyttä voidaan lisätä tai vähentää. Myös tarkastukseen käytetty aika vaihtelee käytännössä erilaisissa kohteissa. Muiden kuin painopistealueiden kohteiden tarkastustiheydet ja tarkastusajat määritellään valvontayksikössä tapahtuvan riskinarvioinnin avulla.

Painopistealueiden kohteiden tarkastustiheydet ja -ajat sekä muiden kuin painopistealueiden kohteiden valvontaan ja valvontaa tukevaan työhön tarvittava työaika on määritetty Kuluttajaviraston julkaisussa

Kunnallisen tuoteturvallisuusvalvonnan valvontakriteeristö (Kuluttajaviraston julkaisusarja 2/2006).

Valvontakriteeristö antaa valvontayksiköille laskentatavan tuoteturvallisuusvalvontaan tarvittavan vähimmäisresurssitarpeen määrittelemiseksi. Laskentatapa on kolmiosainen, ja siinä huomioidaan

- 1) Painopistealueiden kohteiden valvontatarve (LIITE 1), perustuu
 - o näiden kohteiden määrään valvontayksikön alueella ja
 - o painopistealueille määritelyihin tarkastustiheyksiin ja -aikoihin
- 2) Muiden kuin painopistealueiden kohteiden valvontatarve ja muu tuoteturvallisuusvalvontaa tukeva työ, lasketaan
 - o valvontayksikön asukasluvun perusteella,
 - o tarve 1 htv / 200 000 asukasta
- 3) Hallinnollinen työ
 - o kiinteä määrä jokaiselle valvontayksikölle,
 - o 10 htpv.

Laskemalla valvontakriteeristön mukaisen tuoteturvallisuusvalvonnan valtakunnallisen vähimmäisresurssitarpeen vuoden 2006 tietojen keruusta saatujen tietojen perusteella voi todeta, että laskennallinen vähimmäistaso saavutettaisiin 64,4 henkilötyövuoden suuruisella työpanoksella. Vuonna 2006 valvontaa tehtiin 28,0 htv:n verran, joten vajausta oli 36,4 htv (56,5 %). Resurssipula on useimmissa valvontayksiköissä ilmeinen.

Valvonnan perustan muodostaa säännöllinen, valvontakriteeristössä yksilöity painopistealueiden kohteiden valvonta. Muita kohteita valvotaan paikallisen riskinarvioinnin perusteella. Muulla tuoteturvallisuusvalvontaa tukevalla työllä on myös suuri merkitys: tehdään tuoteturvallisuusvalvonnan periaatteita tutuksi toiminnanharjoittajille, luodaan yhteistyökäytäntöjä elinkeinoelämän, etujärjestöjen ja toisten viranomaisien kanssa sekä annetaan neuvontaa ja opastusta.

Tuoteturvallisuusvalvonnassa tehtävän riskinarvioinnin perusteet löytyvät tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranetistä Työohjeet -sivulta seuraavista asiakirjoista:

- Perusteita riskinarviointityöhön
- Riskien arviointi, sosiaali- ja terveysministeriön julkaisu
- Riskinarviointi KuTu-lain mukaisessa valvontakohteessa, osat 1 ja 2.

Tuoteturvallisuusvalvonnan kohteiden laajasta kirjosta johtuen riskinarviointiohjeet eivät ole yksityiskohtaisia menettelytapamalleja vaan enemmänkin neuvoja monipuolisen vaarojen kartoituksen ja tapauskohtaisen arvioinnin avuksi. Riskiä arvioitaessa tarvitaan näkemys siitä, mitä voi tapahtua, millainen vaara on kyseessä, kuinka todennäköistä on, että vaara toteutuu ja kuinka paljon ihmisiä on vaarassa. Vaaratekijät vakavimmasta lievimpään ovat hengenmenetys, pysyvä vammautuminen, paraneva / ohimenevä haitta, lievä loukkaantuminen / pikku haaveri, mielenpahoitus / järkytys ja omaisuusvaara. Myös pitemmän ajan kuluessa ilmenevät haitat on otettava huomioon. On myös hyvä muistaa, että tiedotusvälineissä esitetty näkemys riskeistä ei ole aina sama kuin järjestelmällistä riskinarviointia suorittavan valvontaviranomaisen.

6 VALVONTAPROJEKTtien OHJAUS JA NÄYTTEENOTTO

Valvontaprojektit ovat valvottavista kohteista riippuen joko osa painopistealueille kohdistuvaa säännöllistä valvontaa tai muiden kuin painopistealueiden valvontaa. Projektit ovat ajallisesti rajattuja ja tietyn valvontakohdetyypin turvallisuustasoa tehokkaasti kartoittavia ja parantavia hankkeita. Projektiin sisältyvillä tarkastuksilla toimitaan kuten muutoinkin, eli tarvittaessa käytetään valvontakeinoja kuluttajia uhkaavien vaarojen poistamiseksi.

Tuoteturvallisuusvalvonnan tehokkuuden ja näkyvyyden takia valvontayksiköiden odotetaan osallistuvan aktiivisesti alueellisiin ja valtakunnallisiin valvontaprojekteihin. Alueellisissa projekteissa projektin ohjauksesta huolehtii ao. lääninhallitus. Valtakunnallisten projektien ohjauksesta vastaa Kuluttajavirasto

läninhallitusten avustuksella. Valvontaprojekteissa ohjaukseen yleensä kuuluu valmis projektimateriaali.

Vuoden 2008 projektit aiheineen ja aikatauluineen löytyvät tämän ohjelman liitteestä nro 2. Ne löytyvät myös tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranetistä Projektit 2008 –sivulta. Vuosien 2009 ja 2010 projektit tulevat myös aikanaan ekstranettiin.

Valvontayksikkö voi myös yksin tai yhdessä toisten valvontayksiköiden kanssa järjestää omia valvontaprojekteja. Projektin tarve arvioidaan riskinarvioinnin avulla. Valvontaprojekti on hyvä keino puuttua paikallisesti havaittuun turvallisuusongelmaan. Tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranetissä on ohjeita oman projektin järjestämisestä: Projektit → Valvontayksiköiden omat valvontaprojektit.

Koska paikallistasolla valvotaan pääasiassa kuluttajapalveluiden turvallisuutta, ei valvontaan yleensä liity näytteenottoa. Kuitenkin kosmetiikan, lelujen ja kynttilätuotteiden paikallisiin valmistajiin kohdistuvissa tarkastuksissa voi tulla kyseeseen myös näytteenotto. Lisäksi Kuluttajavirastolta voi tulla valvontayksiköille yksittäisiä näytteenottopyyntöjä. Näihin liittyvistä käytännön järjestelyistä sovitaan tapauskohtaisesti. Pelkkä näytteenottokäynti ei kuitenkaan ole tuoteturvallisuusvalvonnan valvontakriteeristön mukainen taikka tietojenkeruuseen laskettava tarkastus.

7 VALVONTASUUNNITELMAN TOTEUTUMISEN ARVIOINTI JA SEN RAPORTOINTI SEKÄ VALVONTASUUNNITELMAN JA TOTEUTUMISEN ARVIOINNIN AIKATAULUT

Valvontasuunnitelman toteutuminen tulee käsitellä vuosittain kunnan tuoteturvallisuusvalvonnasta vastaavassa lautakunnassa tai muussa monijäsenisessä toimielimessä. Toteutumisen arviointi tehdään Kuluttajaviraston tätä tarkoitusta varten laatimalla taulukolla, joka löytyy tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranetin Raportit -sivulta täyttöohjeineen. Arvioinnissa tulee jatkossa ottaa huomioon teema-alueiden toteuttaminen ja sellaisten palvelun tarjoajien valvontatilanne, jotka ylläpitävät useita samantyyppisiä kohteita.

Valvontayksiköt toimittavat Kuluttajaviraston ohjeiden mukaisesti täytetyn ja lautakunnan hyväksymän taulukon raportointivuotta edeltävälle vuodelle tehdyn valvontasuunnitelman toteutumisen arvioinnista lääninhallitukseen vuosittain 31.3. mennessä. Läninhallitukset täyttävät toteutumisen arvioinneista koontilomakkeen ja toimittavan sen Kuluttajavirastoon vuosittain 31.5. mennessä.

Valvontasuunnitelman toteutumisen arvioinnissa hyödynnetään tuoteturvallisuusvalvonnan vuosittaisessa tietojenkeruussa saatuja valvontatietoja. Tietojenkeruun valvontayksikkökohtaiset tiedot ovat kunnissa käytettävissä valvontasuunnitelman toteutumisen arvioinnin ajankohtana, sillä edellisen vuoden valvontatiedot toimitetaan tietojenkeruun yhteenvedoa varten lääninhallitukseen tammikuun loppuun mennessä. Läninhallitukset laativat yhteenvedot

tietojenkeruun tuloksista Kuluttajavirastolle vuosittain helmikuun loppuun mennessä.

Lautakunnassa hyväksytty yhdelle vuodelle laadittu valvontasuunnitelma tai monivuotisen valvontasuunnitelman tarkistettu / päivitetty versio toimitetaan vuosittain lääninhallitukseen aina vuoden loppuun mennessä. Lääninhallitukset laativat valvontasuunnitelmista yhteenvedon Kuluttajavirastolle vuosittain 31.3. mennessä, mikäli näin on lääninhallitusten ja Kuluttajaviraston tulosneuvotteluissa sovittu.

Ympäristöterveydenhuoltoa ohjaavilla keskusvirastoilla ja ministeriöillä on kehitteillä ympäristöterveydenhuollon yhteinen ATK-pohjainen kohde- ja valvontatietojärjestelmä, joka valmistuttuaan tulee muuttamaan raportointitapoja vähintäänkin tietojenkeruun osalta. Koska järjestelmän käyttöönotto tulee alkamaan kohdetietorekisterin käyttöönotolla, toteutetaan tietojenkeruu vielä lähivuosina nykyisen kaltaisella järjestelmällä. Asioiden etenemisestä tiedotetaan erikseen niiden tullessa ajankohtaisiksi.

8 KOULUTUKSET JA HENKILÖSTÖ

8.1 Koulutukset

Vuonna 2008 järjestettävät koulutukset tulevat syksyn 2007 aikana tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranettiin Koulutus -sivustolle, josta löytyvät ajantasaiset koulutustiedot ja aikanaan ilmoittautumisohjeet kursseille sekä kurssien jälkeen luentomateriaalit. Vuosien 2009 ja 2010 koulutustiedot ilmoitetaan myös tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranetissä.

8.2 Henkilöstö

Kuluttajaviraston tuoteturvallisuusvalvontaryhmän kokoonpano ja henkilöstön tehtäväalueet sekä puhelinnumerot löytyvät tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranetin Yhteystiedot -sivulta. Samalla sivulla on linkki myös lääninhallitusten tuoteturvallisuusvalvontaa hoitavien viranhaltijoiden yhteystietoihin.

LIITE 1: Tuoteturvallisuusvalvonnan painopistealueiden kohteiden valvonta

a)	b)	c)	d)	e)
N:o	Valvontakohteet	Valvontakäyntien tarve (lkm / kohde / vuosi)	Arvio yhden valvontakäynnin kestosta (ka), sis. paperityöt, matkat (h)	Tarkastusaika vuositasolla / kohde (htpv)
	Kuluttajapalvelut			
1.1	Huvi- / perhepuisto / tivoli / sirkus	1	8	1,1
1.2	Kuntosali	0,33	4	0,2
1.3	Laskettelu- / snowtubing- / mäkiautokeskus	1	8	1,1
1.4	Leikkikenttä	0,5	4	0,3
1.5	Skeittauspaikka	0,5	3	0,2
1.6	Ohjelmajärjestely	0,5	6	0,4
1.7	Kiipeilykeskus / -seinä, muu kuin ed. kohta	0,5	5	0,3
1.8	Ratsastustalli / -keskus	0,5	6	0,4
1.9	Karting-keskus	0,5	6	0,4
1.10	Uimahalli / kylpylä / vastaava	1	5	0,7
1.11	Uimaranta	1	2 *)	0,3
1.12	Talviuintipaikka	1	2 *)	0,3
1.13	Yleisötilaisuus	0,5 **)	3 *)	0,2
1.14	Tatuointien ja lävistysten tekijä	0,33	2 *)	0,1

	Kulutustavarat			
2.1	Kynttilätuotteiden valmistaja	0,5	3	0,2
2.2	Lelujen valmistaja	0,5	4	0,3
2.3	Kosmetiikan valmistaja	0,5	6	0,4

*) Uimarantojen, talviuintipaikkojen, yleisötilaisuuksien ja tatuointien / lävistysten tekijöiden tuoteturvallisuusvalvontatarkastukset suositellaan tehtäviksi terveydensuojelulain mukaisten valvontakäyntien yhteydessä (yhteistarkastuksena). Tämä on otettu huomioon valvontakriteeristöön arvioidussa valvontakäynnin kestossa, ts. taulukossa on tuoteturvallisuusvalvonnan laskennallinen osuus.

***) Laskennallisesti joka toinen merkittävämpi yleisötilaisuus tarkastetaan.

LIITE 2: Tuoteturvallisuusvalvonnan valvontaprojektit vuonna 2008

Valtakunnallinen valvontaprojekti

Uimarantojen turvallisuus, touko-kesäkuu

Lääninhallitusten alueelliset valvontaprojektit

Etelä-Suomen lääninhallitus

- talviuintipaikkojen turvallisuus, tammi-maaliskuu
- laskettelurinteiden turvallisuus, helmi-maaliskuu

Länsi-Suomen lääninhallitus

- skeittauspaikkojen turvallisuus, touko-elokuu

Itä-Suomen lääninhallitus

- laskettelurinteiden turvallisuuden valvonta, helmi-maaliskuu
- leikkikenttien turvallisuuden valvonta, elo-syyskuu

Oulun lääninhallitus

- laskettelurinteiden turvallisuus, helmi-maaliskuu
- kynttilätuotteiden turvallisuus (paikalliset valmistajat), syys-lokakuu

Lapin lääninhallitus

- matkailukeskusten leikkikenttien turvallisuus, touko-syyskuu
- lasten pulkkamäkien ja lapsille tarkoitettujen rinteiden turvallisuus laskettelukeskuksissa, joulukuu 2008 – maaliskuu 2009

Muutokset ovat mahdollisia, ks. myös tuoteturvallisuusvalvonnan ekstranet.